

φόβος Θεῷ ἀπέναντι τῷ ὀφθαλμῶν αὐτῷ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τὸ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισηθῆναι. Τὰ ῥήματα τῷ σώματος αὐτοῦ, ἀνομία καὶ δόλος. καὶ ἠβελήθη συνιέναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ. Ἀνομίαν διελογίσασατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. Παρέστη πάσῃ ὁδῷ ἐν ἀγαθῇ, κακία δὲ ἐκ προσώχθισε. Κύριε, ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἐλεῆός σε, καὶ ἡ ἀλήθειά σε ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σε ὡς ὄρη Θεῶν, τὰ κείμενά σε ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτελὴν σώσεις Κύριε. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἐλεῆός σου ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σε ἐλπίζουν. Μεθυθήσονται ἀπὸ ποιότητος οἴκῃ σε, καὶ τὸν χειμάρρην τῆς ἔυφης σε ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι ὡδαί σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἐλεῆός σε τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σε τοῖς ὀφεισῇ τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι πᾶς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ἐξώθησαν, καὶ ἐκ μὴ δυνάμονται εἶναι. Δόξα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. λς'. 36.

Μὴ ὡδαζήλῃς ἐν ποταμοδεσμίῃς, μὴ δὲ ζήλῃς τοὺς ποικίτας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχύ ὑποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχύ ὑποπείσονται. Ἐλπίσων ἐπὶ Κύριον, καὶ ποιεῖ χριστότητα, καὶ κατασκηνώσει τὴν γλῶσσαν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλάτῳ αὐτοῦ. Καταβύβησον τῷ Κυρίῳ, καὶ δώήσῃ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σε. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἐλπίσων ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἔξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κείμενόν σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγητι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκτέλεισον αὐτόν. Μὴ ὡδαζήλῃς ἐν τῷ καταβοδεσμίῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώποις ποιεῖντι ὡδανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν. Μὴ ὡδαζήλῃς, ὡς τε ποταμοῦ εἶναι, ὅτι οἱ ποτα-